

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ  
លេខៈ ១០៩  
ចុះថ្ងៃទី០១-០៩-២០០៤  
សាលដីកាលេខៈ ៣៩  
ចុះថ្ងៃទី១៥-០៦-២០០៣

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា  
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ  
តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ  
តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជម្រះជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ ដោយមានសមាសភាពក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះដូចតទៅ៖

- ១-ឯកឧត្តម ... ប្រធាន
- ២-លោក ... ចៅក្រម
- ៣-លោក ... ចៅក្រម
- ៤-លោក ... ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ៥-លោក ... ចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី  
អ្នកស្រី...

តំណាងមហាអយ្យការ

ឯកឧត្តម...អគ្គព្រះរាជអាជ្ញារង

ដើម្បីជំនុំជម្រះលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ពីសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ៣១(គ)  
ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៤ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ និងសំណុំរឿងព្រហ្ម  
ទណ្ឌលេខ១០៩ ចុះថ្ងៃទី០១ខែកញ្ញាឆ្នាំ២០០៤ របស់តុលាការកំពូល។

ពីបទៈប៉ុនប៉ងធ្វើមនុស្សឃាតដោយចេតនាគិតទុកជាមុន ប្រព្រឹត្តនៅ ភូមិតគីរធំ ឃុំគគីរធំ ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល កាលពីថ្ងៃទី១៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៩ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលមានបញ្ញត្តិឱ្យផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រា៣១ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល។

១-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ជហ (ចុងបណ្តឹងសាទុត្វ) ភេទប្រុស អាយុ៤១ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរធ្វើទាហាន កើតនៅភូមិកោះតេជោ ឃុំគគីរធំ ស្រុក កៀនស្វាយខេត្តកណ្តាល។ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិស្រះវង់ ឃុំស្រះវង់ស្រុក-ខេត្ត ស្វាយរៀង។ ឪពុកឈ្មោះ...ម្តាយ...ប្រពន្ធឈ្មោះ...មានកូន០៣នាក់។ ទោសពីមុន គ្មាន។ ចាប់ខ្លួនថ្ងៃទី២០-៨-២០០២ ឃុំខ្លួនថ្ងៃទី២០-៨-២០០២។

-មេធាវី...

២-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ជហ ភេទប្រុស អាយុ១៨ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ នេសាទត្រី ទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិកោះតេជោ ឃុំគគីរធំ ស្រុកកៀនស្វាយខេត្តក ណ្តាល។ ឪពុកឈ្មោះ...ម្តាយឈ្មោះ...នៅលីវទោសពីមុនគ្មាន។

មេធាវីលោក...

១-ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងជាជនរងគ្រោះឈ្មោះ ជម (ម្ចាស់បណ្តឹង សាទុត្វ) ភេទប្រុស អាយុ៤៦ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃ ភូមិកោះតេជោ ឃុំ គគីរធំ ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល។

២-ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងជាជនរងគ្រោះឈ្មោះ ជសខម (ម្ចាស់ប ណ្តឹងសាទុត្វ) ភេទប្រុស អាយុ២៤ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃ ភូមិកោះតេជោ ឃុំគគីរធំ ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល។

-មេធាវី លោក...

កាលពីថ្ងៃទី១៤-០៥-១៩៩៩ វេលាម៉ោង២៤យប់ មានជនល្មើសមួយ ក្រុមឈ្មោះ ជហ, ជហ តែជនល្មើសពីរនាក់ទៀតមិនស្គាល់ឈ្មោះបានបាញ់ទៅ លើជនរងគ្រោះឈ្មោះ ជម, ជសខម នៅមាត់ទន្លេបណ្តាលឱ្យបាក់ជើងបាក់ដៃ រហូតដល់សម្រាកមន្ទីរពេទ្យហើយជនល្មើសត្រូវគេចខ្លួន តែត្រូវចាប់ខ្លួនឈ្មោះ ជហ កាលពីថ្ងៃទី២០-៤-២០១២។

បានឃើញសេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់អយ្យការអមតុលាការខេត្តកណ្តាល ថា: សម្រេចចោទប្រកាន់លើឈ្មោះ ជហ អាយុ៤១ឆ្នាំ និង ជហ អាយុ១៤ឆ្នាំ ពីបទ: ប៉ុនប៉ងធ្វើមនុស្សឃាតដោយចេតនាគិតទុកជាមុន ប្រព្រឹត្តនៅភូមិតគីរធំ ឃុំ គគីរធំ ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល កាលពីថ្ងៃទី១៤-៥-៩៩ បទល្មើស ប្រហុទណ្ឌ ដែលមានបញ្ញត្តិឱ្យផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា៣១ នៃច្បាប់ប្រហុទណ្ឌ អន្តរកាល។

- បានឃើញសាលក្រមរបៀបលេខ០៦"វ"ចុះថ្ងៃទី២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០២ របស់តុលាការ ខេត្តកណ្តាល ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូច តទៅ:

១-ចាត់របៀប និងបង្វិល សំណុំរឿងប្រហុទណ្ឌលេខ២៦២ អក ចុះថ្ងៃ ទី១៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៩ ទៅឱ្យចៅក្រមជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេតបន្ថែម ដើម្បី ធានាដល់ការសម្រេចសេចក្តី។

២-សាលក្រមនេះជំនុំជម្រះ និងប្រកាសជាសាធារណៈ។

-បានឃើញសាលក្រមប្រហុទណ្ឌលេខ៤៦ "វ" ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០២ របស់តុលាការខេត្តកណ្តាល ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូច តទៅ:

១-ផ្ដន្ទាទោសឈ្មោះ ជហ ភេទប្រុស អាយុ៤១ឆ្នាំ និង ជហ ភេទប្រុស អាយុ១៤ឆ្នាំ ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់១០ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃចាប់ខ្លួន ពីបទៈ ប៉ុនប៉ងធ្វើ មនុស្សឃាត ដោយចេតនាគិតទុកជាមុន ប្រព្រឹត្តនៅភូមិតគីរធំ ឃុំគគីរធំ ស្រុក កៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល កាលពីថ្ងៃទី១៤-៥ -១៩៩៩ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលមានបញ្ញត្តិឱ្យផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រា៣១ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល។

២-បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះ ជហ និង ជហ រួមគ្នាចេញប្រាក់ថ្លៃជួសជុលការ ព្យាបាល និងជំងឺចិត្តចំនួន១០លានរៀលឱ្យទៅឈ្មោះ ជម ជាដើមបណ្ដឹង។ សំណូមលើសពីនេះបដិសេធចោល។

៣-វត្ថុតាងមានៈ

- សំបកគ្រាប់ AK ចំនួន២០៩គ្រាប់
- ខ្សែអង្រឹង(០១) ប្រវែង ៣០សម
- អាវភ្លៀងពណ៌ស្វាយ(០១) ត្រូវដកហូតទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ។

៤-សាលក្រមនេះជំនុំជម្រះនិងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខជនជាប់ ចោទឈ្មោះ ជហ និងដើមបណ្ដឹងឈ្មោះ ជម កំបាំងមុខឈ្មោះ ជហ។ ទុកសិទ្ធិ ប្តឹងទាស់ និងឧទ្ធរណ៍តាមកំណត់ច្បាប់។

-បានឃើញបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៦០ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០២ របស់ឈ្មោះ ជហ ប្តឹងមិនសុខចិត្តពីសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ៤៦(វ) ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០២ របស់តុលាការខេត្តកណ្តាល លើសេចក្តីសម្រេចទាំង មូល។

-បានឃើញបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៦៣ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០២ របស់ឈ្មោះ ជម, ជសខម ប្តឹងមិនសុខចិត្តពីសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ៤៦ "វ"

ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០២ របស់តុលាការខេត្តកណ្តាល លើសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល។

-បានឃើញសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការអមសាលាឧទ្ធរណ៍ថា៖

១-ទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៦០ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០២ របស់ជនជាប់ចោទ ជហ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោល ដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់។

២-មិនទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៦៣ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០២ របស់ដើមបណ្តឹង ជហ,ជសខម ដោយខុសទម្រង់ច្បាប់។

៣-សូមតម្កល់សាលក្រមលេខ៤៦(វ) ចុះថ្ងៃទី១៦-០៩-២០០២ របស់តុលាការខេត្តកណ្តាល ទុកជាបានការតទៅ។

-បានឃើញសាលដីការៀបលេខ០៣ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ៖

១-ឈ្មោះ ជហ បានធ្វើទាហានមែនឬទេ?តើមានអត្តលេខប៉ុន្មាន?

២-នៅថ្ងៃទី១៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៩ ឈ្មោះ ជហ មានមុខនៅខេត្តស្វាយរៀងដែរឬទេ?

៣-ពិនិត្យឡើងវិញដល់ទីកន្លែងកើតហេតុ រកចម្ងាយ ពីកន្លែងកើតហេតុទៅកន្លែងអំពូលភ្លើងបំភ្លឺ។ អំពូលភ្លើងបំភ្លឺ។

៤-ធ្វើការអង្កេតបន្ថែម បើមានលេចហេតុថ្មី។

-បានឃើញសាលដីកាប្រហូទណ្ឌលេខ៣១ "ក" ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៤របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ៖

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០២ របស់  
ឈ្មោះ ជហ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់។

២-មិនទទួលជំនុំជម្រះលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ  
២០០២ របស់ឈ្មោះ ជសខម និង ជមដោយប្តឹងហួសកំណត់ច្បាប់។

៣- បដិសេធសាលក្រមលេខ៤៦ “រ” ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០២  
របស់តុលាការខេត្តកណ្តាល ត្រង់ចំណុចផ្ដន្ទាទោសឈ្មោះ ជហ ភេទប្រុស  
អាយុ៤១ឆ្នាំ ក្រៅពីនេះរក្សាទុកជាបានការដដែល។

៤-ឱ្យឈ្មោះ ជហ រួចខ្លួនពីបទចោទប្រកាន់ពីបទប៉ុនប៉ងធ្វើមនុស្សឃាត  
ដោយចេតនា ប្រព្រឹត្តនៅភូមិតតិរធំ ឃុំតតិរធំ ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល  
កាលពីថ្ងៃទី១៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៩។

៥-បង្គាប់ឱ្យដោះលែងឈ្មោះ ជហ ចេញពីពន្ធនាគារជាបន្ទាន់ ប្រសិន  
បើឈ្មោះនេះ ពុំត្រូវជាប់ចោទពីបទល្មើសអ្វីផ្សេងទៀតទេ។

៦-សាលដីកានេះជំនុំជម្រះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខជនជា  
ប់ចោទឈ្មោះ ជហ និងមេធាវីការពារជនជាប់ចោទ និងជនរងគ្រោះឈ្មោះ ជម  
កំបាំងមុខជនជាប់ចោទឈ្មោះ ជហ និងជនរងគ្រោះឈ្មោះ ជសខម បើកផ្លូវប្តឹង  
តវ៉ាតាមកំណត់ច្បាប់។

-បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៧៧ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៤  
របស់ឈ្មោះ ជសខម និង ជម ប្តឹងមិនសុខចិត្តពីសាលដីកាប្រហុទណ្ឌលេខ៣១"  
ក" ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៤ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើសេចក្តីសម្រេច  
ទាំងមូល។

-បានឃើញសារណាការពារ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤ របស់  
ឈ្មោះ ជសខម, ជម

-បានឃើញសារណាតប ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៤ របស់ឈ្មោះ

**ជហ**

-បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការអមតុលាការ  
កំពូលថា: ជនជាប់ចោទឈ្មោះ **ជហ** មានពិរុទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ ពីបទ:ប៉ុនប៉ងធ្វើ  
មនុស្សឃាតដោយចេតនាគិតទុកជាមុន ដោយត្រៀមចាំទុកកន្លែងជាមុន គឺជា  
បទល្មើសធ្ងន់ធ្ងរ។

១-មានចាំឆ្អឹងហ្វូពិចងាយ

២-ពិចារណាត្រង់កន្លែងកើតហេតុម្តងថា ២០០ម៉ែត្រ ម្តងថា ៣០០

ម៉ែត្រ

៣-នៅពេលយប់ភ្នែកមនុស្សអាចស្គាល់គ្នា ព្រោះប្រតាយប្រតប់គ្នានៅ  
ទល់មុខគ្នា អាចមើលគ្នាឃើញ។

-បដិសេធសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ៣១"ក" ចុះថ្ងៃទី១៥-៦-២០០៤  
ទុកជាមោឃៈ។

+បង្វិលសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ១០៩ ចុះថ្ងៃទី០១-៩-២០០៤ របស់  
តុលាការកំពូលទៅ សាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជម្រះឡើងវិញ។

-បានស្តាប់ចម្លើយអះអាងរបស់ឈ្មោះ **ជម** នាពេលសវនាការថា: ខ្ញុំ  
បាន ស្គាល់គ្នាច្បាស់ដោយមានភ្លើងហ្វូកប៉ាល់ជះតាមឆ្នេរខ្សាច់មកចំងាយមិន  
ឆ្ងាយទេប្រហែល៣០០-៤០០ម៉ែត្រគឺឃើញច្បាស់។ ការវាយតប់គ្នា ចាប់អា  
បត្តា ខ្ញុំស្គាល់ច្បាស់ថា **ជហ** ព្រោះជាមនុស្សរស់នៅជិតគ្នា ផ្ទះជិតគ្នា អ្នកស្រុក  
ភូមិជាមួយគ្នា។ ខ្ញុំបានលើកដៃសំពះ **ជហ** ហើយវាយកាំភ្លើងមកភ្នំរុញខ្ញុំ ខ្ញុំ  
យកដៃចាប់កាណុងកាំភ្លើងរុញឡើងទៅលើ ហើយក៏ផ្ទុះចំនួនបីគ្រាប់ផ្ទុះៗគ្នា។

-ឃើញកាំភ្លើងអាកាសយានវែងច្បាស់ចំនួនពីរដើម និងមនុស្ស០៤នាក់

-បាញ់ដាច់ម្រាមដៃខ្ញុំ ហើយបានចងខ្ញុំទៅក្រោយ បាញ់មួយគ្រាប់ទៀត ត្រូវត្រគាកខ្ញុំ។ ពេលបាញ់ខ្ញុំហើយតាមបាញ់ **ជសខម** មួយគ្រាប់ទៀត ខ្ញុំខំហៅ ឱ្យគេជួយ ខ្ញុំមានសាក្សីអ្នកភូមិបានឃើញច្បាស់ **ជហ និងជហ** ជាមួយបក្សពួក។ **ជហ និង ជហ** ត្រូវជាក្លាយបង្កើត។

-សូមតុលាការផ្ដន្ទាទោសជនល្មើស និងសូមឱ្យតុលាការសងសំណង និងជំងឺចិត្តតាមចំនួនខ្ញុំបាទសុំ។

-បានស្ដាប់ចម្លើយអះអាងរបស់ឈ្មោះ **ជសខម** នាពេលសវនាការថា ខ្ញុំ ជ្រុះដែកកេះ នៅកន្លែងទំលាក់អួន ខ្ញុំដើរទៅរើសដែកកេះជួប **ជហ** និងបក្ស ពួកចំនួន០៣នាក់ទៀត។ ខ្ញុំស្គាល់ ច្បាស់នៅពេលប្រតិបត្តិប្រតប័ត្តា ខ្ញុំម្នាក់ឯង គេគ្នា៤នាក់ ព្រោះមានចាំងភ្លើងហ្វាកប៉ាល់ ពីរោងចក្រធំៗ(ពន្លឺហ្វាការពារឈើ របស់រោងចក្រ) អាចឱ្យខ្ញុំ មើលមុខស្គាល់ច្បាស់ ពិតប្រាកដ ។ខ្ញុំយកដៃចាប់ កាំភ្លើងទាញស្រាប់តែដាច់ម្រាមដៃខ្ញុំ ពេលខ្ញុំត្រូវរបួសគេចាប់ខ្ញុំចង គឺឈ្មោះ **ជហ**។ **ជហ** នៅទីនោះដែរ ខ្ញុំស្គាល់ច្បាស់ឡើយនៅជាប់គ្នា ខ្ញុំនិយាយតែការពិត ខ្ញុំ បានអោបគ្នាពិតប្រាកដ ខ្ញុំសូមស្បថឱ្យដាច់ចោលឪពុកខ្ញុំ និងប្រពន្ធកូនខ្ញុំ។ សូម តុលាការរកយុត្តិធម៌ឱ្យខ្ញុំផង។

-បានស្ដាប់ចម្លើយអះអាងរបស់ឈ្មោះ **ជហ** នាពេលសវនាការថា:នៅ ខែ០៥,០៦ ខ្ញុំនៅឯមន្ទីរខេត្ត ស្វាយរៀង គេឱ្យខ្ញុំហ្វឹកហ្វឺនក្នុងជួរកងទ័ពនៅទី នោះ។ នៅឆ្នាំ២០០១ មានគំរោងការកាត់បន្ថយកងទ័ព ត្រូវបានមេបញ្ជាការដក កាំភ្លើង ខ្ញុំគ្មានកាំភ្លើងកាន់ទេ លោកមិនឱ្យចេញ ទៅណាវហេតុរហូតទេ ដើម្បី ងាយស្រួលគ្រប់គ្រងចំនួនកងទ័ពក្នុងការកាត់រំសាយទ័ព។ កោះតេជោ ជាស្រុក កំណើតខ្ញុំមែន តែខ្ញុំធ្វើទាហានមិនដែលទៅមកទេ ខ្ញុំធ្លាប់ស្គាល់គ្នាជាមួយ **ជម**



**និង ជសខម** ប៉ុន្តែថ្ងៃកើតហេតុ ខ្ញុំបានពុំបាននៅក្នុងភូមិ ឃុំ ស្រុក កៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាលនោះទេ។ តុលាការខេត្តកណ្តាល ចេញដីកាកោះហៅ៤លើកបាន សួរយកចម្លើយពីខ្ញុំទៅ៤ ដងមកហើយ ពុំមានសម្រេចឃុំខ្លួនរូបខ្ញុំបានទេ។ ពេលទៅចូលរួមសវនាការ គេចាប់ខ្លួនខ្ញុំឃុំតែម្តង។ សូមតុលាការជួយដោះ លែងខ្ញុំបានឱ្យទៅជួបឪពុកម្តាយ ប្រពន្ធកូនខ្ញុំវិញផង។

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោក... ជាមេធាវីការពារឱ្យដើមបណ្តឹង រដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ **ជម និង ជសខម** នាពេលសវនាការថា: នៅចំណុចកើត ហេតុមុខវត្តគតិវិមានពន្លឺ ភ្លើងហ្វាកប៉ាល់រោងចក្រ ជនជាប់ចោទ និងជនរង គ្រោះពេលប្រតាយប្រគល់គ្នាអាចមើលគ្នាឃើញ គឺច្បាស់ជាស្គាល់គ្នាពិតប្រាកដ ណាស់។នៅពេលកើតហេតុ ប៉ុស្តិ៍នគរបាល បានលីសួរផ្ទះអារុធមែន គឺផ្ទះចេញ ពីកន្លែងកើតហេតុតែម្តង។ បើ **ជហ** ពិតជារៀនសូត្រនៅអង្គភាព ខេត្តស្វាយ រៀងហើយបានស្នាក់នៅផ្ទះរបស់លោក **បខ** ពុំត្រឹមត្រូវទេ ព្រោះក្រោយពី ប្រព្រឹត្តបទល្មើសរួច ជនល្មើស អាចវិលត្រឡប់ទៅកន្លែងស្នាក់នៅវិញបាន ដោយសុខស្រួល។ ជនជាប់ចោទឈ្មោះ **ជហ** បានបញ្ជាក់ថា **ជហ** ធ្លាប់មកជួយ អូសអ្នននៅខែនេសាទត្រី ពេលចប់ខែនេសាទ ទើបគាត់ត្រឡប់ទៅផ្ទះនៅ ស្វាយរៀងវិញ។ សូមបដិសេធសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ៣១"ក" ចុះថ្ងៃទី១៥- ៦-២០០៤ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល។ សូមតម្កល់សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌ លេខ៤៦ “វ” ចុះថ្ងៃទី០៦-៩-២០០២ របស់តុលាការខេត្តកណ្តាលទុកជាបាន ការពេញទាំងមូល។

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់កញ្ញា.....ជាមេធាវីការពារឱ្យជនជាប់ ចោទឈ្មោះ **ជហ** នាពេលសវនាការថា: នៅថ្ងៃទី១៤-៥-១៩៩៩ ម៉ោង២៤ ០០ យប់ ជនរងគ្រោះឈ្មោះ **ជម និង ជសខម** បានទៅអូសអ្នន ហើយត្រូវបាន

ជនមិនស្គាល់មុខបាញ់ឱ្យរហូសជើង និងដៃ។ ក្រុមគ្រួសារជនរងគ្រោះបានសង្ស័យ និងធ្វើការ ចោទប្រកាន់មកលើកូនក្តីនាងខ្ញុំជាអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើបាញ់នៅថ្ងៃទី២០-៨-២០០២ កូនក្តី នាងខ្ញុំត្រូវបានតុលាការខេត្តកណ្តាលឃុំខ្លួន។ ថ្ងៃកើតហេតុកូនក្តី នាងខ្ញុំនៅក្នុងអង្គភាព និងស្នាក់នៅហូបចុកនៅជាមួយមេបញ្ជាការរបស់គាត់ឈ្មោះ **បខ** រហូតហើយពុំមានបានដើរចេញទៅណាឡើយសូមតុលាការពិចារណា។ **ជសខម** ទៅរកដែកកេះខ្លួនស្លាប់រកពេលយប់ ខែឆ្នាំ មិនអាចមើលមនុស្សស្គាល់។

+ជនល្មើសស្លៀកពាក់ខោអាវ ពណ៌តែហ្គាល់ ខោអាវប៉ូលីស ឬទាហាន មិនដឹងមានសាក្សីឈ្មោះ **កស** និង **អប** ថា ជនល្មើសស្លៀកខោអាវយោធា ចំពោះអាវ ឬ ឯកសណ្ឋានរបៀបនេះ កូនក្តីខ្ញុំមិនដែលមានទេ។

+ជារឿងរាល់យប់ តែងតែមានក្រុមជលផលដើរយាមល្បាតជិះទូកម៉ាស៊ីន មើលការនេសាទខូច្បាប់។

+បើជនល្មើសមានចេតនាបាញ់សម្លាប់ អាចបាញ់ពីចម្ងាយ មិនចាំបាច់ប្រតាយប្រតប់គ្នា អាចបិទមុខបាញ់ ដោយសារស្គាល់គ្នា ក៏ថាបាន។

+ការចោទប្រកាន់កូនក្តីនាងខ្ញុំ គ្រាន់តែធ្វើការប៉ាន់ស្មាន និងដោយមានគំនុំសងសឹកប៉ុណ្ណោះ។ សូមតម្កល់សាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូលលេខ៣១" ក" ចុះថ្ងៃទី១៥-៦-២០០៤ ទុកជាបានការ

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានបន្ថែម របស់តំណាងមហាអយ្យការអមតុលាការកំពូលថ្នាក់ពុំមានមិនអ្វីបន្ថែមទៀតទេ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ចម្លើយជនជាប់ចោទ  
ឈ្មោះ ជហ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ការពាររបស់មេធាវី ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និង  
មេធាវីជនជាប់ចោទ

-ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

**តុលាការកំពូល**

-យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទតួលេខ៧៧ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ  
២០០៤ របស់ ជម និង ជសខម ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូល អាច  
លើករឿងនេះមកជំនុំជម្រះបានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និង  
សកម្មភាពរបស់សាលាជម្រះក្តី។

-យល់ឃើញថា ការដែលសាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចឱ្យឈ្មោះ ជហ រួចខ្លួន  
ពីបទចោទ ដោយអាងហេតុថា ថ្ងៃកើតហេតុជននេះ នៅផ្ទះលោក បខ ខេត្ត  
ស្វាយរៀងនោះ គឺជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះតាមចម្លើយសាក្សីឈ្មោះ កស  
ឈ្មោះ អប និងឈ្មោះ មស បានបញ្ជាក់ថា ថ្ងៃកើតហេតុគេបានឃើញឈ្មោះ  
ជហ នៅភូមិកោះតេជោ ឃុំគគីរ ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល។ ហើយជន  
ជាប់ចោទឈ្មោះ៖ ជហ ដែលត្រូវជាក្មួយជនជាប់ចោទឈ្មោះ ជហ ក៏បានឆ្លើយ  
នៅមុខ ព្រះរាជអាជ្ញារងខេត្តកណ្តាលដែរថា ពូខ្លួនឈ្មោះ ជហ មកអូសអូននៅ  
រដូវនេសាទ ហើយចប់រដូវត្រឡប់ទៅវិញ។ ដូច្នោះភស្តុតាងនេះមានលក្ខណៈរឹង  
មាំ អាចបដិសេធការបញ្ជាក់របស់លោក បខ ។យ៉ាងហោចណាស់តុលាការគប្បី  
សួរបញ្ជាក់រដ្ឋអំណាចដែរថា មុននិងក្រោយពេលកើតហេតុ តើជនជាប់ចោទ  
ឈ្មោះ ជហ រស់នៅក្នុងភូមិកោះតេជោដែរឬទេ។

-យល់ឃើញថា ការដែលសាលាឧទ្ធរណ៍ ផ្អែកលើលទ្ធផលនៃការចាត់  
របៀបដែលថា ចម្ងាយពីរោងចក្រមកកន្លែងកើតហេតុប្រវែង៣៦៣ម កន្លែ

ងកើតហេតុស្ថិតនៅទីងងឹត ជនរងគ្រោះមិនអាចមើលឃើញ និងស្គាល់ជនរងគ្រោះបាននោះគឺជាការភាន់ច្រឡំពីព្រោះថ្នោះ

ក-សាលាឧទ្ធរណ៍ បានស្នើបអង្កេតតែលើភស្តុតាងដោយរក ប៉ុណ្ណោះ

ខ-នៅរោងចក្រក៏មានភ្លើងហ្វា មានកប៉ាល់ជាច្រើនក៏មានភ្លើងហ្វាដើម្បីការពារឈើរបស់រោងចក្រនៅក្នុងទឹកដែរ ដែលតាមការបំភ្លឺ របស់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ និងការបំភ្លឺរបស់ ជនរងគ្រោះនថា មានចម្ងាយពី៣០០-៤០០មនោះអាចជាក់ន្លែងពីភ្លើងហ្វាកប៉ាល់រោងចក្រមកកន្លែងកើតហេតុដែរ។ យើងហោចណាស់សាលាឧទ្ធរណ៍ គប្បីចុះពិនិត្យផ្ទាល់ដល់ទីកន្លែងកើតហេតុ។

គ-ជនរងគ្រោះនិងជនជាប់ចោទ សុទ្ធតែជាមនុស្សរស់នៅតាំងពីកំណើតលើទឹកដី ភូមិកោះតេជោ ជាមួយគ្នារហូតមក ហើយនៅផ្ទះជិតគ្នា ពេលកើតហេតុ ជនរងគ្រោះនិងជនជាប់ចោទ បានប្រវាយប្រតប់គ្នាខ្លួនទល់នឹងខ្លួនជិតបំផុត មានឡូត៍នេសាទនៅជាប់គ្នាទៀត ដូច្នោះទោះបីជាគ្មានភ្លើងហ្វាក៏ជនរងគ្រោះពិតជាអាចមើលជនល្មើសស្គាល់ដែរ។

-យល់ឃើញថាពុំមានភស្តុតាងណាបញ្ជាក់ថា ជនរងគ្រោះ បានឆ្លើយទម្លាក់កំហុសដោយអសុខចិត្តលើជនជាប់ចោទ ដោយទុកឱ្យ ជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសរួចខ្លួននោះទេ។

-យល់ឃើញថា មានសាក្សីបានដឹងឮថា ក្រោយពេលកើតហេតុ គេបានឮសូរកាំភ្លើងបាញ់ចេញពីផ្ទះឪពុកជនជាប់ចោទ ដែលធ្លាប់មានទំនាស់ជាមួយជនរងគ្រោះប្រាកដមែន ដែលបញ្ជាក់ថា ជនជាប់ចោទពិតជាមានប្រើប្រាស់អាវុធខុសច្បាប់។

-យល់ឃើញថា សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ៣១(ក) ចុះថ្ងៃទី១៥-៦-២០០៤ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលសម្រេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈខុសឆ្គងទាំងទម្រង់ ទាំងគតិច្បាប់។

**ហេតុដូច្នេះ**

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខជនជាប់ចោទឈ្មោះ **ជហ** ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ **ជម, ជសខម**

១- ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៧៧ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤ របស់ **ជម និង ជសខម** ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់។

២-ទុកជាមោឃៈសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ៣១"ក"ចុះថ្ងៃទី១៥-៦-២០០៤ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល

៣-បង្វិលសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ១០៩ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤របស់តុលាការកំពូលទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជម្រះជាថ្មីឡើងវិញ។

៤-សាលដីកានេះប្រកាសសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥។